

PRZYJAJAĆ (9) *vb impf*

przyjajać (8), **przyjać** (1) *HistRzym*.

Oba a jasne.

inf przyjmajać (3). ◇ *praes 1 sg* przyjmaję (1), [przyjãm]. ◇ *3 sg* przyjaje (2), [przyje]. ◇ *3 pl* przyjmają (1). ◇ *praet [2 sg f]* przyjmiałś. ◇ *3 sg m* przyjmiał (1), [przyjãł]. [*f* przyjmiała.] ◇ *3 pl m pers* przyjmali (1). ◇ [*imp 2 sg* przyjmaj.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (pięć z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. przyjać.

Sprzyjać, być życzliwym; aspirare Mącz [komu, [czemu]] (9) : Bo miłościwy Hołpodarv sthem nyeprzyaczielem Chrześcziyanłkyem nyemoglysmysoby zymyae obronycz nyyako, any Chrześcziyanom przyayacz, bo on łzamy byl nyeprzyaczielem Chrześcziyanom *LibLeg* 6/191, 6/191; á brácyia iego [Józefa] bárzo mu nyeprzyiaiali *HistJóz* A2; [Petr] więcej miał obyczáiw Niemieckich niż Węgierłkich/ á k temu począł być okrutny/ narodowi Węgierłkiemu nie przyiaiał/ przeto go wypędzili *BielKron* 300; Noster totus est, Włziłtek náłz yełt/ nam práwie z práwey myśli przyiáye. *Mącz* [460]b, 119c, 408d; On miał przyiaćiele ktorzy go żáłowáli/ á mnie y żwierżetá nieprzyiaią bo moje dzieći požárły. *HistRzym* 129v; [JanKoszŻyw Bv; *Wokabul* 1539 D2; Nołtin hanc quam amat frater. Znáłz tę ktorey przyiaćie brát. *TerentMatKęł* E2, Fv; cui deus accepto fert iusticiam sine operibus. {[...] yemvłz bog na-/myłółzcj/ przye temv dana/ łprawiedlyvołzc/ beł łkuthkow)} *Glosy II* nr 84/27; Niemáłz nic náđ to lepłzego; iedno gdy nam przyiaćie Pan Bog/ Y nas miłuię *HerbNauka* i4v (*Linde* s.v. *przyjać*); á włzedwłzy [Aleksander] do pánnny/ od Lodwigá podárował ią. Pánnná widząc podárze táko drogie/ ięła mu przyiaćiać *HistPonc* L4, D2v; *ArgWykład* 41/85; przyiam/ Faveo, aspiro *Volck* Vvv2v; Było y Mieleckiemu to bárzo niemilo/ ále coż miał temu rzec/ kiedy Krol Węgrom więcej przyiaćiał niż náłzym. *BielKron* 1597 764].

[*przyjać w czym*: Vrbe domo socias: {przyyalałz wczym} *Glosy II* nr 74/16.]

[*Zwroty*: »szczyerze przyjać«: Poćciwość pierwey wyrządzaý krewnym/ á zás záchowáłyłm łzczerze przyijay [!]. *IsocrGlicz* li3v (*Linde*).

»przyjajać na umor [= bez umiaru, bez opamiętania]«: *Hanc amare coepit perditè*. They yał przyiayatz ná vmor. *TerentMatKęł* M2.]

a. [*Być dogodnym*: Dżiwowáliłmy łię temu wielce/ że tám kwiatki rołły práwie w poł żimy/ ktora kwiatkom nieprzyiaćie. *BusLic* 10v.]

Synonimy: pomagać, popierać, wspierać, wspomagać.

Formacje współrdzenne: sprzyjajać; posprzać, sprzać; poprzyjać, posprzyjać, sprzyjać; posprzyjawać, sprzyjawać.

Cf **PRZYJAJĄCY**